

KUNHUTA

novoměstský farní zpravodaj

Nové Město na Moravě
červenec 2005

Modlitba k sv. Cyrilu a Metoději

Vy zářící perly vlasti slovanské! Váš blahonosný příchod stal se krásným utěšeným jítrem národům, hlubokou nocí pohanského bludu zastřeným, vaším příchodem vzešly jim paprsky spásy z propasti věčné nevědomosti. A mladičké to jitro se stalo mohutným jasným dnem, paprsky skromné hvězdou, která mocně vzplanula po kraji veškerém.

Jakými díky jsme vám zavázáni, vy slavní apoštolové! Vám nejmilejším díkem a odměnou bude, když učení svaté, které jste nám zvěstovali, hluboko vstřípíme ve své srdce, když příkázání a pravidel, které jste nám zanechali, vždy dbalí a poslušní budeme a dle vašeho vznešeného příkladu povždy ctnost a pravdu neohroženě a směle vyznávati a šířiti budeme.

Kolem nás ještě mnoho duší, které světla pravého, jediného posud nepoznaly, jimž jen bludičky záře klamně vůdci falešnými bývají, a mnoho ještě duší, které tuší světlo spásonosné, jimž však hrdost, pýcha a neznalost pravé cesty brání jej dosáhnout – jaká příležitost vašeho příkladu, svatí apoštolové, horlivě následovati, víru a slovo Boží nevědomým zvěstovati, pochybující ve víře utvrzovati a věřící víc a více siliti!

Vyproste nám u Boha milostivého, abychom silnými dosti byli k dosažení praxích prostředků k tomu účelu a dost trpělivosti ve své službě křesťanské. Amen.

z knihy Pomněnky – V. Beneš Třebitzský

Letošní rok je zaměřený na liturgii a to znamená, že všichni kněží by se měli soustředit na správný průběh liturgie a tím samozřejmě i vylepšovat a opravovat nápěvy a zpěvy ve farnosti. Není to lehký úkol. Věřte mi, vím, o čem mluvím. Celý náš kostel, celé naše společenství se totiž při bohoslužbě stává takovou velkou školou, která zpívá Pánu Bohu.

Aby sbor s takovým počtem lidí fungoval, a to správně, potřebuje vedoucí ruku. Taktovku, která by udávala rytmus.

Tím nechci říct, že by při mši svatě měl někdo stát u oltáře a dirigovat, jak máme zpívat. To by se neslušelo. V kostele plní funkci takového vedoucího VARHANÍK. Sice není vidět, ale udává svou hrou tempo a melodii.

Často když slyším zpěv v našem kostele, tak mám pocit, že to spíše funguje obráceně. Varhaník se častokrát MUSÍ přizpůsobit zpěvu kostela, když už nechce hrát o dva takty napřed. Náš pan farář začal s úkolem od pana biskupa správně. Nechal opravit varhany a tím tedy vylepšil kvalitu hudebního doprovodu. Teď už je jen na nás, jestli budeme dále tak trochu sobecky zpívat každý po svém, nebo se necháme vést zvukem varhan a tím všichni SPOLEČNĚ jedním silným hlasem zpívat Pánu Bohu, že ho máme rádi.

Gabča Cacková

Víra Ježíšova

Někdo se může domnívat, že Ježíš jako Boží Syn víru vlastně ani nepotřeboval – vždyť je to přece Bůh sám! Jenže Ježíš je také pravý člověk a jako takový je na víru odkázán stejně jako kdokoli z nás. Začneme-li ji u něj pozorovat, okamžitě narazíme na to, co o ní sám prohlašoval. Právě v jeho výročích na toto téma lze vysledovat jeho důvěru. Už jsem si povšimli, že hovoří o víře uzdravující rány a přenášející hory, o víře v Boha jakožto dobrého a milosrdného Otce. Je však patrná i z jeho jednání a učení. Když se octne spolu s učedníky na loďce uprostřed prudké bouře, apoštolové propadnou panice, on si však klidně spí. Jeho spánek vyjadřuje právě důvěru – je si jist, že se mu nemůže přihodit nic, co by nedopustil jeho Otec, a je si jist jeho ochranou.

Uzdravuje-li nemocné, projevuje tím svou důvěru v uzdravující moc Boží. Nepochybuje, že ho Otec naplňuje svou uzdravující silou. Jako magnet přitahuje k sobě nemocné, protože z něho vyzařuje přitažlivá věrohodnost. Žena trpící krvácením je s to vypovědět před ním celé své trápení. Z Ježíše vyzařuje cosi, co trpícím lidem snažícím se skrýt svou niternou pravdu před světem dodává odvalu otevřít se a nastavit mu své rány k uzdravení. V Ježíšově učení poznáváme, jakým způsobem sám hovoří o Bohu, jehož zvěstuje: je to Bůh bezpodmínečně přijímající, odpouštějící viny, navracející důstojnost a osvobozující. Z Kristových slov poznáváme jeho vztah k Otci: hovoří s ním v modlitbě po celé dlouhé noci. Víru prožívá jako intimní vztah k Bohu.

Učedníci jsou jeho modlitbou natolik fascinováni, že ho žádají, aby je naučil modlit se jako on. Dostane se jim odpovědi v modlitbě Páně. Ta se stává zviditelněním jeho víry. Syn se v ní obrací s důvěrou ke svému Otci – na prvním místě jde o jeho slávu. Ježíš se tedy nemodlí za sebe nebo za své zázračné působení, spíše prosí o to, aby byl zcela prostupný pro Boží vůli, aby se tak zjevilo Boží království.

(Anselm Grün – Víra, naděje, láska)

První svaté přijímání v Novém Městě

Nová biblická soutěž pro celou farnost

Otázky pro skupinu do 15 let

1. Jak si vojáci rozdělili Ježíšův šat?
2. První lidé se jmenovali: (2b)
3. Kam odvedla karavana Josefa koupeného od bratří?
4. Kde nechtěl pustit izraelský lid z egyptského zajetí?
5. Mojžíš dostal Desatero na hoře:
6. Syn Boží se jmenuje: a) Ježíš b) Mojžíš c) Eliáš d) Jan Křtitel
7. V jaké podobě sestoupil Duch sv. na Ježíše?
8. Kým byl Ježíš pokoušen na poušti?
9. Kdo byl první mučedník (byl ukamenován)?
10. U jakého města měl Šavel vidění?

Otázky pro skupinu nad 15 let

1. V jaké knize a kapitole je Kristova velekněžská modlitba? (2b)
2. Která nevěstka z Jericha zachránila Jozuovy zvědy?
3. Kolik soudců vystoupilo v Izraeli

kolem roku 1050 př. Kr.?

4. V jakém období byla dokončena Tóra? (2b)
5. Který král dobyl Jeruzalém?
6. Který z Davidových synů se chtěl lstivě zmocnit trůnu?
7. Jméno nástupce proroka Eliáše?
8. Kolik Baalových proroků porazil na hoře Karmel prorok Eliáš?
9. Jak se jmenoval král, který začal náboženskou reformu díky nalezení deuteronomického zákoníku?
10. V jakém městě bydlel Abram před odchodem do země kanaánské?

Podepsané odpovědi odevzdejte do krabičky v kostele nejpozději do 17. 7.

Odpovědi na položené otázky najdete v Bibli. Každá odpověď má hodnotu jednoho bodu, pokud není uvedeno jinak. Správné odpovědi s pořadím jednotlivých účastníků budou vyvěšeny v kostele na nástěnce pod věží.

Myšlenky

Je třeba učit se rozpoznávat znamení, kterými nás Bůh volá a vede. Kde však získám jistotu, že se nemýlím? Každý vlastní ráj a tím je srdce, stvořené Bohem, a každý z nás zakouší hada, který tam proniká, aby svedl. Ten had má formu špatné myšlenky. „Pramen a počátek každého hříchu je myšlenka.“ Nečisté myšlenky nemohou mít původ v našem srdci, protože to stvořil Bůh. Přicházejí „zvenčí“. Jsou to spíš obrazy představivosti, k nimž se hned připojí ponoukání uskutečnit něco špatného.

Schopnost myslet, ba i myšlení samo není zlem. Protože špatné myšlenky přicházejí „zvenčí“ a nepatří k našemu přirozenému způsobu myšlení, pronikají do srdce jen pomalu. Byzantští autoři

hovoří obvykle o pěti „stupních“.

První se nazývá „sugesce“, „ponoukání“, „kontakt“. Je to první obraz představivosti, první myšlenka, první podnět. Vnucují se tělesné myšlenky, povýšenost, atd. Nic nerozhodneme; prostě konstatujeme, že se nám nabízí možnost konat zlo, jež se nám představuje v příjemné podobě. V prvních ponoukáních není vina a nebudeme se jich moci zbavit, pokud budeme žít. Podobají se mouchám, které nás tím více obtěžují, čím netrpělivěji je odháníme.

Druhý stupeň se nazývá „rozhovor“. Nevšimneme-li si prvního ponoukání, zmizí, jak přišlo. Ale člověk se obvykle dává vyprovokovat a začne přemýšlet. Například když vybuchneme hněvem, dlouho se zabýváme tím, kdo nás rozhněval. Zapomeneme na to teprve

po nějaké době. Co zaviňují tyto vnitřní „rozhovory“? Kdo nic nerozhodl, nemohl zhřešit, avšak kolik času a kolik životní síly se ztrácí těmito pošetilými vnitřními „rozhovory“.

Třetí stádium se nazývá „boj“. Myšlenka, která se po dlouhém rozhovoru usídlila v srdci, se nedá snadno vypudit. Smyslný člověk má představivost ušpiněnou nečistými obrazy, že se jich nedokáže zbavit. Je ještě svobodný s nimi nesouhlasit. Může a musí z toho vyjít vítězně, ale stojí to námahu a boj.

Čtvrté stádium je „souhlas“. Kdo

prohrál boj, rozhodne se při první příležitosti vykonat, co mu vnuká špatná myšlenka. V tomto okamžiku se spáchá hřích v pravém a plném slova smyslu, i když se navenek neuskuteční a hřích zůstane v nitru. Morálka to nazývá „hřích v myšlenkách“.

Páté stádium je „vášeň“. Kdo často podlehne špatným myšlenkám, oslabí postupně svůj charakter. Vzniká stálá náklonnost ke zlému, která se může stát tak silná, že je velmi obtížné jí odporovat. A právě vášeň ztotočňuje člověka.

(zpracoval P. Jan Balík)

Dědictví otců zachovej nám, Pane

„Nakonec je všechno milost, všechno je zisk. Prozkoumej svůj osobní život, zda nenajdeš na hromadě střepů lístek z růže.“

Henri Boulard

Naši předkové to věděli. Dokázali najít na hromadě střepů svého života lístek růže. Většinou z něj dovedli vyčíst víc, než my. Dokázali v něm rozpoznat osobní pozdrav z nebe: „Jsem s tebou, mám tě rád, myslím na tebe, záleží mi na tobě.“ To jim dávalo sílu a dovedli být vděční. Nechovali se k Bohu jako věřitelé, kteří se dožadují nevyřízených účtů, nespílali mu, že neskáče, jak oni pískají. Neočekávali od něho, že bude plnit jejich příkazy a neskromná přání. Věděli, že jsou za všech okolností Bohem milováni, a protože s ním byli prostřednictvím modlitby v každodenním, úzkém osobním kontaktu, věděli mnohem lépe než dnešní moderní člověk, co se sluší a patří a co od nich Bůh očekává. Jak to mohu vědět? Stačí zalistovat v kancionálu z roku 1863, můj pradědeček jej ještě používal. Jako bych ho slyšela: „Můj milý člověče, zpívej nebes králi, slyš, jak zrána vesele ptactvo Boha chválí. Chválí Stvořite-

le, Pána nebeského, vroucí vzdává jemu dík za ochranu jeho. A ty, Boží obraz, dílo jeho ruky, meškáš jemu věnovat vděčné písně zvuky. Poděkuj teď vroucně Bohu za ochranu, na celý čas života odevzdej se Pánu. On ti bude Otcem, vodit bude tebe, jeho láska sešle ti požehnání z nebe. V každé trpké zkoušce poskytne ti síly, najdeš pokoj, jehož svět nikdy neudílí.“

Není to krása? Kde je tam místo pro náhodu? Jakmile člověk ztratí víru, vznikne na jejím místě vakuum a to chce být něčím zaplněno. Víra není věci samozřejmou, není výsledkem logických výpočtů ani vysokoškolského studia. Je dar od Boha. Dar si lze vyprosit, ale nelze jej nikomu vnutit. Buď je svobodně přijat, anebo odmítnut. Kdo není ochoten přijmout dar, nemůže pochopit. Co mu pak jiného zbývá, než to vzniklé vakuum vyplnit náhodou nebo osudem. Naštěstí není tak zle. V množství soli či kvasu věřící křesťané v našem národě jsou. Jde o to, aby pořádně solili a kvasili, aby byli důslední a nekoketovali například s náhodami.

(Náhody a náhodičky – M. Svatošová)

Informace a oznámení

Přehled bohoslužeb

	neděle	pondělí	úterý, čtvrtek, sobota	středa	pátek
Nové Město	7.45 9.00		7.00	18.30	18.30
Bobrová	10.45	18.00			17.30

SOS! Schola hledá kytarist(k)u!

Požadujeme zkušenost s doprovodem zpěvů, časovou flexibilitu a hlavně radost z hudby! Prosíme, ozvi se na číslo 775 160 751. Moc se na Tebe těšíme, vytrhneš nám trn z paty!

Služba křesťanů – laiků ve zdravotnických zařízeních II.

Již podruhé se pro všechny zájemce bez rozdílu vyznání bude v sobotu 24. 9. v Brně konat seminář na téma Služba křesťanů- laiků v nemocnici, v ústavu sociální péče, v léčebně dlouhodobě nemocných, v hospici či domově důchodců II.

Program semináře:

8,30 mše svatá

10,00 – 10,50 Doc. Anna Putnová: Jak vést přirozený rozhovor s nemocným

11,00 – 11,50 Mgr. Jiří Prokop: Etika jako pravidla vztahů

12,00 – 13,00 oběd (hradí si každý účastník sám).

13,10 – 14,00 Mgr. Ing. Jan Zchoval: Služba dobrovolníka z pohledu nemocničního kaplana

14,10 – 15,00 diskuse, závěr

Závaznou přihlášku se jménem a adresou zašlete nejpozději do 15. září 2005 na adresu: Biskupství brněnské – Pastorační středisko, Zita Havlenová, Petrov 8, 641 43 Brno, nebo e-mail: zita.havlenova@centrum.cz.

Fotbalový turnaj KDU-ČSL

V sobotu 18. 6. vyrazili orlíci na turnaj v malé kopané mladších žáků do Velké Losenice, který na plácku za farou každoročně společně pořádají lidovci a Kolpingovo dílo. Letos se sešlo 7 družstev: Velká Losenice, Herálec, Vepřová, Sázava, Písečné, Malá Losenice a Nové Město.

Zápasy v základních skupinách byly velice napínavé, protože kluci nadšeně bojovali o každý míč. Novoměstští postoupili ze skupiny a v boji o 3. místo porazili královský klub Real Vepřová 2:1.

Na konci dostali malí fotbalisté diplomy a sladkou odměnu a po požehnaní od místního faráře se vydali domů. -rt-

